magazin

Sportivi cu care ne mîndrim

8 iulie 1956... Iată o dată pe care maestra emerită a sportului Aurora Popescu nu o va uita nici cînd. Atunci, pe stadionul Central din Frankfurt pe Main, echipa feminină de handbal a Țării noastre cucerea titlul de campioană mondială și printre cele 15 sportive se găsea și ea. Exemplu de conștiinciozitate la antrenamente și disciplină pe terenul de sport, maestra emerită a sportului Aurora Popescu este una din sportivele cu care ne mîndrim.

Aurora Popescu este și deputată în Sfatul popular al raionului Griviția Roșie. Activitatea ei obștească, munca perseverentă de zi cu zi, au contribuit ca multe din problemele ridicate de cetățeni să fie rezolvate la timp și în bune condițiuni.

Dragostea cu care muncește pentru îndeplinirea sarcinii de deputat în Sfatul popular, conștiinciozitatea de care dă dovadă în pregătirea ei sportivă, i-au adus pe merit prețuirea și prietenia celor care o cunosc.

DIN ISTORIA BOXULUI

Boxul este unul dintre cele mai vechi sporturi. Documentele păstrate din cele mai îndepărtate timpuri probează că acest sport s-a născut cu mai bine de 5000 de ani în urmă. Primul boxer al timpurilor moderne pare să fi fost un anume Tom Figg. Acesta și-a făcut apariția prin anul 1719 în bîlciurile din Anglia, provocînd la întrecere pe oricine s-ar fi arătat dispus să-și măsoare forțele cu el. Figg se servea însă, în afara pumnilor, de un... baston, cu care își lovea adversarul. De aceea, cei mai mulți dintre istoricii „nobilei arte" înclină să-i acorde altcuiva „paternitatea" boxului modern. Este vorba de hamalul și barcagiul londonez Jack Broughton. Acesta avea o forță colosală. A rămas înscrisă în istoria acestui sport, disputa pe care hamalul londonez Jack Broughton a avut-o cu marinarul Jack Slack. Aceștia au boxat timp de 212 ore, întrerupîndu-și întrecerea numai la căderea nopții și reluînd-o a doua zi în zori! Jack Broughton a cîștigat această partidă fără egal.

Lui Jack Broughton, care a deschis prima sală de antrenament pentru boxeri, pregătind o întreagă pleiadă de mari campioni, îi este atribuită și redactarea primului regulament de box, în anul 1738. Acesta prevedea cîteva lucruri interesante. Astfel, „ringul" era un „pătrat de un yard" desenat cu creta în mijlocul arenei. După fiecare cădere la pămînt sau depășire a liniei, secunzii trebuiau să-și conducă din nou elevul la marginea careului. Cît timp nu se găseau în interiorul careului, pugiliștii nu aveau voie să se lovească. Boxerii, de comun acord, alegeau două persoane din asistență care îndeplineau sarcina de arbitri. Interesant este că Jack Broughton își rezerva un rol special, el fiind singura persoană care avea dreptul să intre în interiorul arenei „în scopul de a asigura buna desfășurare a luptei".

Jack Broughton, voinicul hamal și barcagiu de pe Tamisa, a fost și inventatorul mănușilor de box. El nu le-a folosit însă decît la antrenament, utilizarea lor în meciurile oficiale făcîndu-se abia cu un secol și jumătate mai tîrziu.

O. A.

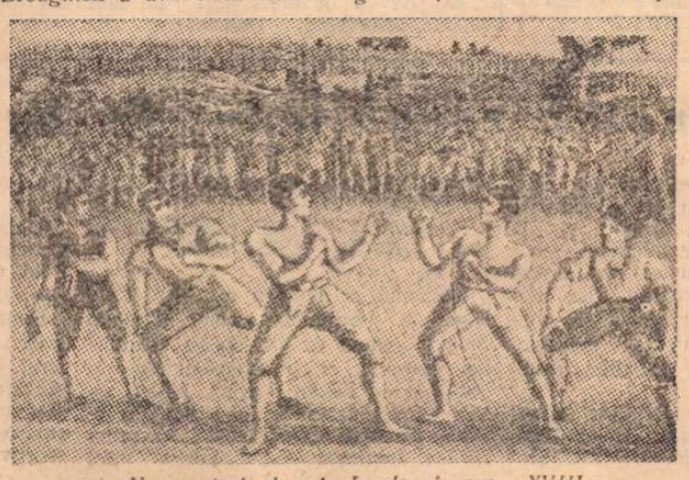

Un meci de box la Londra, în sec. XVIII

INSECTAR

„Pierde vară"...*)

Cum îl cheamă? Simplu. „Pierde vară"...
Și nu e un personaj fictiv.
Umblă-ntruna vraiște prin țară
Speculîndu-și titlul de „sportiv".

Zboară deci din club, în club, hoinarul
Pretextînd că e solicitat.
E „talentat"... Și e dispus ca „harul"
Să și-l pună veșnic la mezat.

Nu știu dacă-i fumător din fire
Amator de minge sau de puc.
Dar îl recunoști dintr-o privire
C-ar „fuma" întruna din... „ciubuc".

Ori și unde joacă, nu-i convine,
„Ciubucarul", scurt, va protesta:
„Nu-s condiții, dragă, pentru mine
Mișcă din... urechi și voi juca".

Dacă-l pui la treabă, foc și pară
La serviciu e mereu absent.
Dar la leafă-i primul, „pierde vară"
La ghișeu se-nghesuie: „prezent!"

Vagabond, din club în club, în goană
El e-n orice anotimp hoinar
Pierde însă vremea de pomană
Și nu are nici de sport habar.

Pîn-la urmă, după cum se vede
„Pierde vară"... e o haimana.
Pierde tot și cinstea chiar și-o pierde
Și își pierde... dreptul de-a juca.

MORALA:

„Pierde *vară*" — *deci e cunoscut,*
Dacă nu se-ndreaptă e... pierdut!

T. DUMITRAN

*) Orice asemănare cu unii sportivi (izolați ce-i drept) este... intenționată.

Cum trebuie să fie portarul de fotbal?

Este o întrebare pe care de-a lungul anilor și-au pus-o foarte mulți specialiști.

Revista germană „Der-Fussball Trainer" a publicat recent un studiu statistic asupra acestei probleme, bazat pe examinarea a 60 de portari reputați. Printre aceștia se numără F. Swift (Anglia) 1,905 m. înălțime, L. Iașin (U.R.S.S.) și L. Buffon (Italia) 1,84 m., R. Hiden (Austria) 1,83 m., V. Beara (Iugoslavia) 1,82, Zamora (Spania) 1,80 m, Platzer (Austria) și Visla (Italia) 1,79 m etc.

Statistica a stabilit că media înălțimii pentru portari ar fi 1,810 m. deși sînt cunoscuți și portari de reputație mondială mai scunzi: Olivieri (Italia) 1,75 m, Planicka (Ceh.) 1,72 m, Remetter (Franța) 1,705 m etc.

In fotbalul nostru s-au recrutat portari de clasă atît dintre jucătorii înalți (Pavlovici, Sepci) dar și dintre cei mai scunzi (Mircea David, Toma etc.).

Concluzia noastră la întrebarea „Cum trebuie să fie portarul de fotbal?" ar înclina spre răspunsul: „Să fie bun!"

Sporturi de iarnă

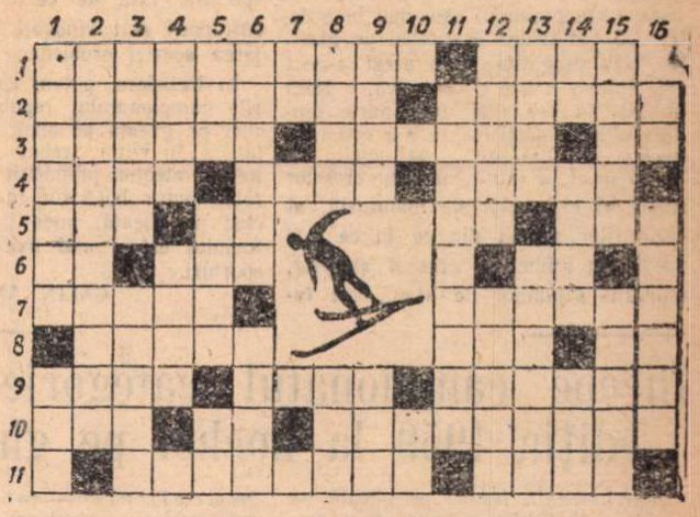

ORIZONTAL: 1. Îi întîlniți la cabane. — Culoarea care arată că s-a marcat un punct la hochei. 2 Terenuri pentru patinaj. — Va fi reprezentat în „Cupa Orașelor" de Vorwärts. 3. — A prezenta o echipă. — Hanul ei e celebru într-o carte a lui M. Sadoveanu. — La gheață. 4. — Patină fără salutare... — Obstacole naturale pentru slalom. — Se poartă iarna. 5. Marcă de automobil. — De la (od.). — Un sport de iarnă ...fără capete. — Diviziune a campionatului. 4. Construcție. — Specie de grîu. 5. 1958 și 1959. — Piatră prețioasă. — Armăsar. 6. Oraș antic. — Literă grecească (se găsește în gheață). 6. Nichel. — Patinoare naturale, numai cînd îngheață. — Inițialele poetului care a scris „Iarna pe uliță". 7. Pronume demonstrativ. — C.C.A. sau Voința. 8. Roman de Chateaubriand. — Pronume. — Bir! 9. Citeodată la hochei este și contra... Terenul unui anumit tenis. — Il urmează schiorii într-o cursă de fond. 10. În fruntea clasamentului... — Început de alfabet. — Linie de jucători la hochei. 11. Un anumit patinaj. — Din nou (pop.). — Amenință serii... — Ambițios... pe jumătate. 7. Apucă. 8. Am fost. — Parte a unui peisaj. 9. Animale care trag sănii. — „La mulți..." . 10. E mic, mititel și înțeapă frumușel. 11. A fost dotat cu un patinoar artificial ultramodern. 12. Fiindcă a căpătat un „re" înainte, se dispută după ce nu l-a avut pe „re"... — Cu nasul... puțin ridicat (pl.). 13. Vor avea o cupă a lor (sing.) — Vara, pentru alimente, iarna pentru sport. 14. Șerban Lupescu. — Se vor disputa nenumărate în cadrul Spartachiadei de iarnă. (sing.). — Execut o anumită figură la schi. 15. Omis. — A juca numai la poarta adversarului. 16. În patinaj — Gustul migdalelor.

ȘT. MIHAIL

POȘTA magazin

ION CRISTESCU, ALBA IULIA. — **Decizia privitoare la utilizarea în mod obligatoriu a cel puțin 3 jucători sub 23 ani se referă la echipele noastre de fotbal din categoria C. In campionatele regionale nu există un regulament unic, amănuntele de organizare și de desfășurare a acestor competiții fiind stabilite de fiecare consiliu regional U.C.F.S. în parte, în funcție de problemele ce se ridică în regiunea respectivă. In ce privește echipa Dv., Unirea, nu vedem de ce așteaptă mai întîi decizii oficiale, pentru a folosi cît mai mulți jucători tineri. Propria experiență n-o duce de la sine pe acest drum?**

ALBERT KLAIN, ORAȘUL STALIN. — **1) Mijlocașul Emerik Jeney de la C.C.A. are 22 ani. Îi împlinește în martie. A debutat în echipa de piticI a colectivului sportiv „7 Noiembrie" din Arad. De aci a trecut în formația de juniori a U.T.A.-ei și apoi la Progresul C.P.C.S. 2) Dacă Archie Moore, campionul mondial de box la categoria semi-grea s-a întîlnit vreodată cu Floyd Paterson, campionul lumii la toate categoriile? S-a întîlnit, dar amîntirea nu e chiar atît de plăcută: a fost învins prin K.O. în repriza a cincea!.**

T. NICULAE, PETROȘANI. 1) Pe patinoarele de mare altitudine cum sînt cele de la Alma-Ata, Davos, Missurina etc. se realizează recorduri mai bune, datorită faptului că rezistența aerului e mai mică în aceste locuri, înlesnind astfel înaintarea patinatorilor. In tabela internațională se ține seama, de aceea, de locul (altitudinea) unde a fost stabilit un record. 2) Vom publica un articol privitor la comportarea echipelor de tenis de cimp din categoria A. Cu acest prilej ne vom ocupa, firește, și de echipa Dv. din Petroșani.

MIRCEA NICULAE, BUCUREȘTI. — **Ați... cîștigat Dv! La Belgrad, în 1956, în meciul în care am învins Iugoslavia cu 1-0 prin golul înscris de Cacoveanu, echipa R.P.R. a avut următoarea formație: Voinescu (Toma, care a apărat un „11 m.") — Zavoda II, Apolzan, Szőke — Onisie, Bone — Cacoveanu, Zavoda I, Alexandrescu, (Constantin) Georgescu, Tătaru (Alexandrescu).**

Recenzie:

Medicina Culturii Fizice

de prof. dr. Fl. C. Uimeanu, dr. V. Catina, dr. O. Chețianu, dr. C. Doboșiu, dr. D. Mihail, dr. V. Nicolau, dr. P. Niju, dr. A. Popovici, dr. T. Vasilescu, dr. N. Zega.

Apariția lucrării „Medicina Culturii Fizice" reflectă preocuparea care există pentru fundamentarea științifică, atît a culturi fizice a maselor cît și a sportului de performanță.

In prima parte a lucrării sînt expuse problemele de fiziologie, igienă și control medical, legate de practicarea exercițiilor fizice. Partea a doua tratează, pe scurt, folosirea exercițiilor fizice în scop terapeutic. Modul în care este prezentată sinteza cunoștințelor actuale referitoare la influența exercițiilor fizice asupra organismului și la legile fiziologice care guvernează procesele de adaptare, face ca lucrarea să fie deosebit de utilă atît medicilor sportivi, cît și antrenorilor și profesorilor de educație fizică, ajutîndu-i să realizeze, în mod eficient, colaborarea lor practică.

Aspectele particulare ale antrenamentului și concursurilor, ca punctul mort sau faza critică, starea de start, modificările fiziologice în eforturile intense, fundamentarea fiziologică a antrenamentului, sînt temeinic analizate în lumina datelor complexe ale fiziologiei moderne.

Se desprinde din lectura cărții contribuția oamenilor de știință din țara noastră în domeniul fiziologiei exercițiilor fizice. De asemenea folosirea datelor clinice și fiziologice în practica medico-sportivă este cuprinsă într-un important capitol referitor la controlul medical al sportivilor, completat cu un amplu barem al contraindicațiilor pentru practicarea sportului în diferite afecțiuni. Traumatologia sportivă este prezentată prin prisma unei bogate experiențe personale a autorilor.

Manualul „Medicina Culturii Fizice" reprezintă o contribuție utilă adusă la dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

Intre vorbe și fapte...

(Desen de MATTY)